

ŘÍJEN 2020

Nastal měsíc říjen a s ním plno změn. Počasí se měnilo. Slunečné dny střídaly dny podmračené. Občas pořádně sprchlo. Přesto, jak je vidět na obrázku, to byl krásný říjen se spoustou barvami hýřících listů. Málokterý člověk odolal, aby se neusmál při pohledu na bohatou škálu od zlatavé, medové přes oranžovou a různé odstíny červené až po hnědou.

Nebyly však změny jen v počasí. Došlo k tomu, čeho se všichni pedagogové, rodiče, ale i mnozí žáci báli. Začneme však postupně.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy z pověření vlády České republiky informovalo školy o zákazu zpěvu v hudebních výchovách od 5. října 2020, dále se nesmělo v hodinách tělesné výchovy cvičit. Omezení se týkalo i jiných školských zařízení a zpřísnily se ještě více pravidla provozu školních jídelen.

Od 12. října 2020 směli docházet do školy na vyučování jen žáci 1. stupně. Žáci 2. stupně se rozdělili a měli chodit „na střídačku“. V naší škole se rozhodlo, že v týdnu od 12. do 16. října budou chodit třídy A a B a v týdnu od 19. do 23. října pro změnu třídy C a D. Školu si však užili jen „áčáci a béčáci“ a jen dva dny, poněvadž od středy 14. října vláda zakázala přítomnost žáků ve školách úplně.

Doma tak skončili všichni. Malíci prvňáčci, větší děti, deváťáci, kteří se mají připravovat na přijímací zkoušky na střední školy, středoškoláci včetně maturantů. Vysokoškoláci měli účast na přednáškách zakázanou již dříve. Děti nesměly chodit do školní družiny, do kroužků, zúčastňovat se výuky v základních uměleckých školách atd. Výjimku měly děti v mateřských školách, které do nich docházet mohly. Zakázaly se školy v přírodě, a pokud někde zrovna probíhaly, musely děti všeho nechat a odjet domů. ... nastalo opět distanční vyučování, což je pochopitelně jenom „náhražka“, protože nedokáže plně a dostatečně nahradit vzdělávání žáků a studentů.

Nemoc Covid-19 však nabrala na obrátkách, přibývalo dosti případů a bylo nutno něco udělat, aby se nemocnice nepřehltily. Smutná jsou úmrtí lidí, smutné budou i některé děti, které své vzdělání již patrně nikdy nedoženou. Zdraví má však pochopitelně přednost.

Proto je tak důležité teď dětem doma hodně pomáhat a dohlížet na ně. I když je to pro mnohé rodiče a zákonné zástupce velmi náročné. Zvláště pro ty, kteří pracují ve zdravotnictví či v pečovatelských službách.

O čem vlastně psát ve školní kronice, když se vše odehrává virtuálně? Že byly zrušeny výukové tvořivé programy pro nejmenší žáčky (DDM Fantázie - „Veselá razítka“, „Od semínka po papír“), preventivní programy Společnosti Podané ruce pro starší žáky (témata „Co je šikana?“, „Sociální síť“)? Že byly zastaveny veškeré kroužky ve školní družince, které se ani nestihly rozeběhnout? Že byly dočasně odvolány všechny sportovní aktivity? ... Veškeré dění a činnosti se přesunuly do jakéhosi neviditelného časoprostoru.

Nevěšme však hlavu. Jak pravil John Lennon: *„Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe.“*

Stále se máme dobře. Když otočíme kohoutkem, teče voda, stále najdeme v obchodech potraviny na regále, nelítají nám bomby nad hlavou, vzduch se dá dýchat, když si zlomíme nohu, jistě nás v nemocnici zrentgenují a nohu zasádnou, když není v rodině dost počítačů na distanční výuku, lze se spojit se školou a situaci vyřešit.

A stále můžeme prosit, děkovat, usmívat se, chválit. Není zakázáno pomáhat, vzpomínat, volat lidem a ptát se, zda něco nepotřebují, říkat jim, že je máme rádi, není zakázáno doma zpívat, hrát na hudební nástroje, snít, přát si a modlit se.

A nebojte se. *„Po každé zimě přijde jarní tání.“*

Jakmile začaly padat kaštany, děti je s velkým nadšením sbíraly a nosily do školy. Je to každoroční tradice snad na všech školách. Protože ne všichni je mívají pořádně vyschlé a při uskladňování ve škole hrozí jejich plesnivění, udělali jsme to letos jinak. Pan školník pokaždé, jakmile kaštanů přibýlo, zavolal domluvenému panu doktorovi-zvěrolékaři, a ten je průběžně odvážel. Část putovala do ZOO, část pro myslivce.

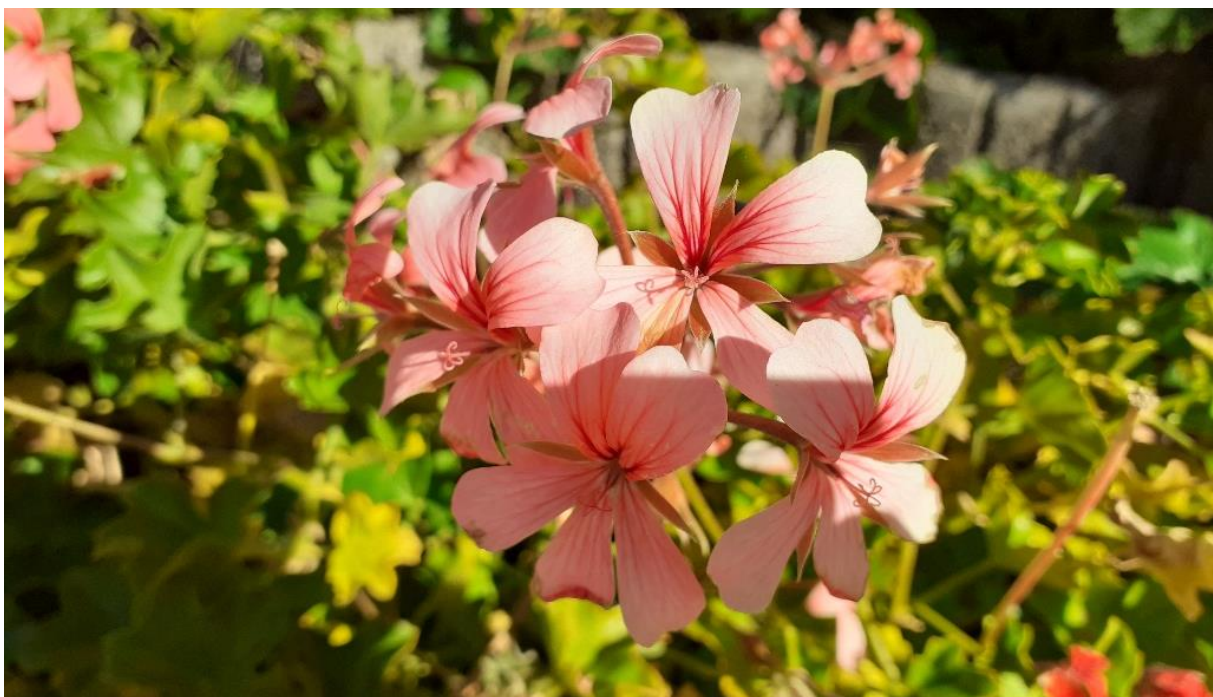

Věříme, že k vyhodnocení sběru kaštanů, na které se mnohé děti i třídní kolektivy těší, ještě proběhne, jakmile bude možnost. Všem sběračům hnědých kuliček, jež tak rádi nosíme po kapsách a tiskneme v dlaních, děkujeme. Za všechna zvířátka zoologická i lesní.

Muškáty v truhlících se nestihly letos na jaře přesadit díky době, jaká je. Přesto je dobrovolníci po oteplení přestěhovali ze zimoviště na oba balkóny, kde se nakonec díky pravidelné zálivce a hnojení během letních prázdnin tak nečekaně nádherně rozbujely, že byla radost na ně hledět a kochat se sytostí zelených lístků a množstvím květů. 😊

Než se uzavřely školy na podzim, stihli je žáci alespoň snést z obou balkónů na školní dvůr a začali je v hodinách pracovního výchovy stříhat. Stačili však ostříhat jen pár truhlíků. A tak zbývajícím muškátům dopomohly k zimnímu „účesu“ o jedné slunečné říjnové sobotě dvě dobrovolnice a zazimovaly je ve skleníku.

V říjnu proběhly na naší škole volby. Napřed 1. kolo senátních dohromady s krajskými a za týden 2. kolo senátní. Tzn. ovšem větší práci s přípravou tříd a prostorů vzhledem k epidemiologické situaci a zvýšeným hygienickým nárokům. Přesto jsme vše i s velkou pomocí pana školníka a paní uklízečky zvládli. 😊

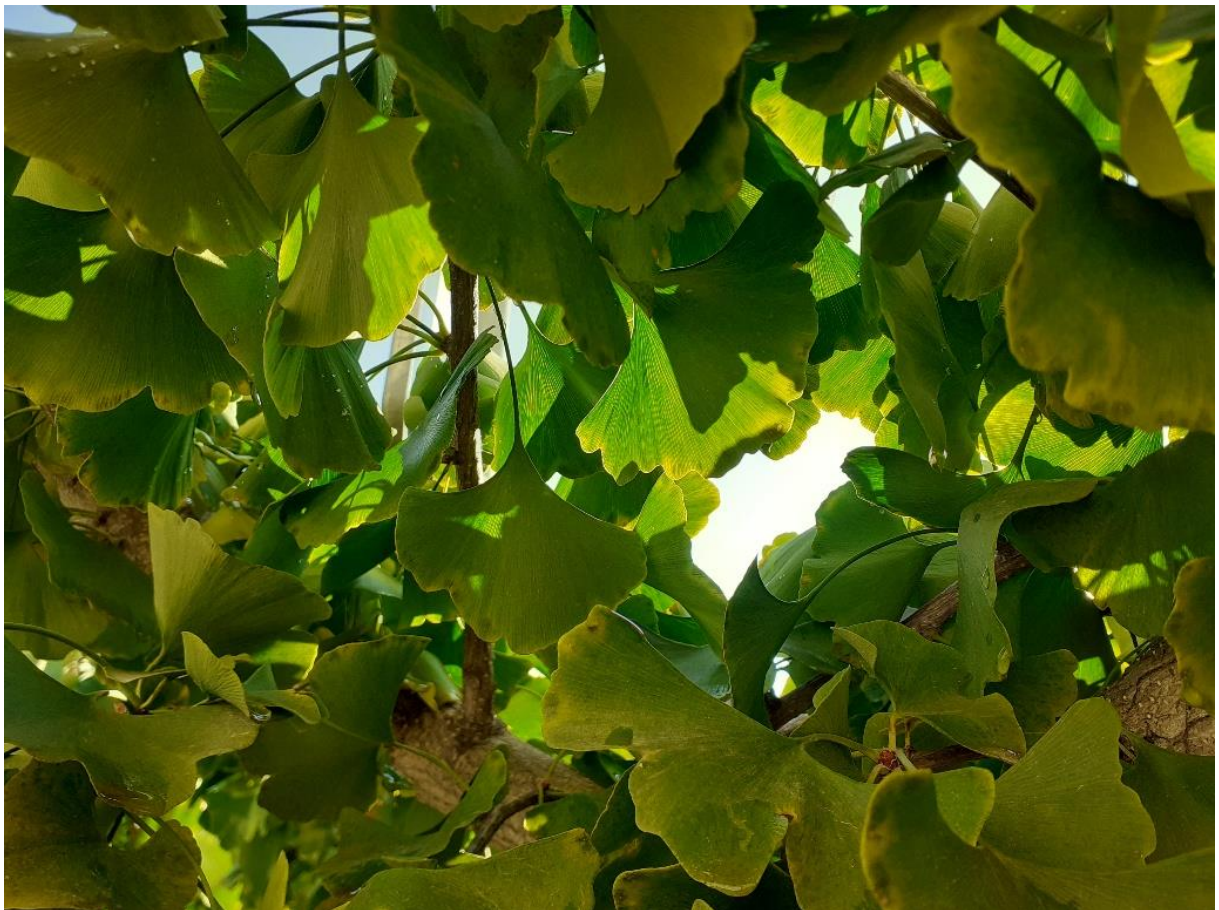

Podzimní prázdniny prodloužila vláda o dva dny, to znamená, že kromě čtvrtku a pátku 29. a 30. října si „užívaly“ děti prázdnin i v pondělí a v úterý 26. a 27. října. A uprostřed týdne, ve středu 28. října, se slavil náš významný státní svátek - Den vzniku samostatného československého státu.

Na závěr školní kroniky za měsíc říjen 2020 se můžete, milí čtenáři, pokochat podzimně laděnými obrázky, které vás snad pohladí na duši...

Držme si palce. Nemají to jednoduché ani děti, ani rodiče, ale ani vyučující a vedení školy. Věřte nám. On-line výuka a celé toto období je nesmírně vyčerpávající pro všechny.

Proto bud'me k sobě shovívaví, slušní, trpěliví a empatictí.

Hodně pevného zdraví a dobré mysli přeje Váš Slovaňák.

VÍTĚZSLAV HORÁLEK

Město v mlze

Zase se vracíš
k šedi sametu,
který ti nesluší
ihned po létu

Válí se po tobě
a pohřbí naděje,
že teplo podzimu
tě ještě zahřeje.

Leží mi na brýlích
jako ta páska,
kterou tě obhlížím
jak šedá maska.

Lucerny a lidé
zase pláčí –
se svými sny
už nevystačí.

Korálky světel
jsou mdlé a matné,
všechno se choulí
a listí zlátne.

14/2019